

LENKIJOS RESPUBLIKOS

OFICIALUSIS LEIDINYS

Varšuva, 2022 m. lapkričio 17 d.

2339 punktas

ĮSTATYMAS,

2022 m. spalio 6 d.

**kuriuo iš dalies keičiami tam tikri įstatymai, skirti
užkirsti kelią lupikavimui^{1),2)}**

1 straipsnis. 1964 m. balandžio 23 d. civilinio kodekso įstatymas (2020 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 1740 ir 2320, ir 2021 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 1509) iš dalies keičiamas taip:

1) po 720 straipsnio įterpiamas 720¹–720⁵ straipsnis:

„720¹ straipsnis 1 dalis. 720 straipsnio 1 dalies nuostata neatmetama grynųjų pinigų kreditoriaus teisė reikalauti iš skolininko palūkanų ir su palūkanomis nesusijusių išlaidų, atsižvelgiant į toliau išdėstytas nuostatas.

2 dalis. Su grynųjų pinigų paskolos sutarties sudarymu susijusios ne palūkanų išlaidos suprantamos kaip toliau išvardytos išlaidos, kylančios iš tos ar kitos sutarties arba bet kurio kito teisinio sandorio:

- 1) maržos, komisiniai arba mokesčiai, susiję su paskolos sutarties rengimu, paskolos suteikimu ar tvarkymu, arba panašaus pobūdžio išlaidos,
- 2) mokesčiai, susiję su paskolos grąžinimo termino atidėjimu, pavėluotu paskolos grąžinimu arba panašaus pobūdžio išlaidomis,
- 3) papildomų paslaugų išlaidos, visų pirma draudimo išlaidos, išlaidos, susijusios su paskolos garantijos sukūrimu, informacijos apie paskolos gavėją gavimo išlaidos, kai tos išlaidos yra būtinos sutarčiai sudaryti

– neįskaitant notarinių mokesčių ir viešosios teisės nustatytų įmokų, kurias šalys privalo sumokėti sudarant sutartį.

3 dalis. Jeigu sudarant sutartį kreditoriui atstovauja atstovas arba kitas asmuo, per kurį paskolos teikėjas sudaro sutartį arba kuris įvykdo savo įsipareigojimą, su paskolos sutarties sudarymu susijusios ne palūkanų išlaidos taip pat apima tarpininko arba to asmens atlyginimą, jeigu jį sumoka paskolos gavėjas.

¹) Šiuo Įstatymu iš dalies keičiami šie įstatymai: 1964 m. balandžio 23 d. civilinio kodekso įstatymas, 1964 m. lapkričio 17 d. civilinio proceso kodekso įstatymas, 1997 m. birželio 6 d. baudžiamojo kodekso įstatymas, 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymas, 2006 m. liepos 21 d. finansų rinkos priežiūros įstatymas, 2009 m. lapkričio 5 d. kooperatinių santaupų ir kredito unių įstatymas, 2011 m. gegužės 12 d. vartotojų paskolų įstatymas, 2014 m. spalio 23 d. atvirkštinės hipotekos paskolų įstatymas ir 2017 m. kovo 23 d. hipotekos paskolų ir hipotekos paskolų tarpininkų bei agentų priežiūros įstatymas.

²) Apie šį įstatymą Europos Komisijai buvo pranešta 2021 m. gruodžio 27 d. numeriu 2021/900/PL pagal 2002 m. gruodžio 23 d. Ministrų Tarybos reglamento dėl nacionalinės pranešimų apie normas ir teisės aktus sistemos veikimo (Įstatymų leidinys, aktas Nr. 2039 ir 2004 m. aktas Nr. 597) 4 straipsnį, kuriuo įgyvendinamos 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, nustatančios informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką (kodifikuota redakcija) (OL ES L 241, 2015 9 17, p. 1), nuostatos.

720₂ straipsnis. 1 dalis. Išskyrus atvejus, kai specialiosiose nuostatose numatyta kitaip, bendros su palūkanomis nesusijusios išlaidos pagal su fiziniu asmeniu sudarytą grynųjų pinigų paskolos sutartį, kuri nėra tiesiogiai susijusi su to asmens verslu ar profesine veikla, negali viršyti formulėje nurodytos didžiausios su palūkanomis nesusijusių išlaidų sumos:

$$MKP = K \times n/R \times 20 \%,$$

kai atskiri simboliai suprantami kaip:

MKP – maksimali su palūkanomis nesusijusių išlaidų suma,

K – visa paskolos suma, suprantama kaip visų grynųjų pinigų suma, išskyrus bendrai finansuojamas paskolos išlaidas, kurias kreditorius grąžina paskolos gavėjui pagal susitarimą,

n – grąžinimo laikotarpis, išreikštas dienomis nuo paskolos grąžinimo datos,

R – dienų skaičius per metus.

2 dalis. 1 dalyje nurodytos su palūkanomis nesusijusios išlaidos negali viršyti 25 % visos paskolos sumos per visą paskolos grąžinimo laikotarpį.

3 dalis. Jei su palūkanomis nesusijusios išlaidos viršija 1 arba 2 dalyje nustatytą didžiausią su palūkanomis nesusijusių išlaidų sumą, šios išlaidos apmokamos neviršijant didžiausios sumos.

4 dalis. Sutarties sąlygos negali panaikinti ar apriboti nuostatų dėl didžiausios su palūkanomis nesusijusių išlaidų sumos, net jei pasirenkama užsienio teisė. Tokiu atveju taikomos šio Įstatymo nuostatos.

720₃ straipsnis. 1 dalis. Jei, sudarydamas 720₂ straipsnio 1 dalyje nurodytą susitarimą, skolininkas įsipareigoja pateikti paskolos grąžinimo garantiją, įsipareigojimas nurodomas šiame susitarime. Tokiu atveju susitarime nurodomas užtikrinimo būdas ir, tam tikrais atvejais, turtas ar teisė, sudarantys garantijos objektą, ir jo vertė arba garantijos suma, nustatyta kitaip.

2 dalis. Teisinis sandoris, kuriuo reikalaujama pateikti užstatą pažeidžiant 1 dalį, laikomas negaliojančiu.

3 dalis. Reikalavimų pagal 720₂ straipsnio 1 dalyje nurodytą susitarimą užstato suma negali viršyti paskolos sumos ir didžiausių tiesiogiai nuo tos sumos apskaičiuotų palūkanų už laikotarpį, už kurį buvo suteikta paskola, sumos, didžiausių delspinigių, apskaičiuotų nuo paskolos sumos ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, ir didžiausios su palūkanomis nesusijusių išlaidų sumos, jei specialioje nuostatoje nenurodyta kitaip.

4 dalis. 1–3 dalys netaikomos hipotekos arba registruoto įkeitimo vertybiniais popieriams.

720₄ straipsnis. Prieš sudarydamas 720₂ straipsnio 1 dalyje nurodytą susitarimą, kreditorius nedviprasmiškai ir suprantamai informuoja paskolos gavėją apie visas su palūkanomis nesusijusias išlaidas, palūkanų sumą ir palūkanų, kurias jis turi sumokėti sudarydamas sutartį, sumą.

720₅ straipsnis. 1 dalis. Išankstinio paskolos, kaip nurodyta 720₂ straipsnio 1 dalyje, grąžinimo iki termino, numatyto susitarime, atveju, delspinigių už likusį laikotarpį iki laikotarpio, kuriam paskola buvo suteikta pagal sutartį, pabaigos negalima reikalauti.

2 dalis. Jei paskola, nurodyta 720₂ straipsnyje, grąžinama iki sutartyje nustatyto termino pabaigos, patirtos su palūkanomis nesusijusios išlaidos sumažinamos išlaidomis, susijusiomis su laikotarpiu, per kurį buvo sutrumpintas sutarties terminas, net jei paskolos gavėjas šias išlaidas patyrė iki grąžinimo.“;

2) po 724 straipsnio įterpiamas šis 724₁ straipsnis:

„724₁ straipsnis 1 dalis. 720₁–720₅ straipsnių nuostatos atitinkamai taikomos sutartims, kurių nereglamentuoja kitos nuostatos, pagal kurias pinigų suma pervedama fiziniam asmeniui, turinčiam prievolę ją grąžinti, ir kurios nėra tiesiogiai susijusios su to asmens verslu ar profesine veikla.

2 dalis. 720₁–720₅ nuostatos taip pat atitinkamai taikomos sutartims, kurių nereglamentuoja kitos nuostatos, pagal kurias fiziniam asmeniui už atlygį perleidžiamos skolos ar kitos nuosavybės teisės, kurių vertė nustatyta pinigų suma su prievole grąžinti, jeigu tos sutartys nėra tiesiogiai susijusios su to asmens verslu ar profesija. Tokiu atveju bendra paskolos vertė suprantama kaip tų reikalavimų ar teisių vertė reglamento įsigaliojimo dieną.“.

2 straipsnis. 1964 m. lapkričio 17 d. civilinio proceso kodekso įstatymo (2021 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 1805, su pakeitimais³⁾) pakeitimai:

1) 777 straipsnis:

a) 2 dalis papildoma šiuo antruoju sakiniu ir išdėstoma taip:

„Toku atveju notariniam akte nurodomi teisiniai santykiai, dėl kurių skolininkas pateikia vykdomąjį raštą, skolininko prievolės atsiradimo data, jos turinys, o įsipareigojimų pagal abipusius susitarimus atveju – kreditoriaus nauda ir jos įvykdymo data.“

b) po 2 dalies įterpiama ši 2¹ dalis, kuri išdėstoma taip:

„2¹ dalis. Kai pareiškimas dėl vykdymo pateikiamas siekiant užtikrinti reikalavimus, kylančius iš to fizinio asmens sudarytos paskolos sutarties, kuri nėra tiesiogiai susijusi su to asmens verslu ar profesine veikla, arba dėl to, kad tas asmuo sudarė kitą sutartį, kuriai atitinkamai taikomos nuostatos dėl paskolos, pinigų suma, kurią skolininkas pateikia vykdytinai, negali viršyti paskolos sumos ir didžiausių tiesiogiai nuo tos sumos apskaičiuotų palūkanų už laikotarpį, už kurį buvo suteikta paskola, didžiausių delspinigių, apskaičiuotų nuo paskolos sumos ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui, ir didžiausios 1964 m. balandžio 23 d. Civilinio kodekso įstatymo 720¹ straipsnyje numatytos su palūkanomis nesusijusių išlaidų sumos.“;

2) 781 straipsnis po 13 dalies papildomas šia 14 dalimi:

„14 dalis. Prie prašymo išduoti vykdomąjį raštą, nurodytą 777 straipsnio 1 dalies 4–6 arba 2 punktuose, turėtų būti pridėtas dokumentas, patvirtinantis paskolos objekto išdavimą skolininkui arba jo paskirtam asmeniui dėl su fiziniu asmeniu sudarytos ir tiesiogiai su to asmens verslu ar profesine veikla nesusijusios grynųjų pinigų paskolos suteikimo.“

3 straipsnis. 1997 m. birželio 6 d. baudžiamojo kodekso įstatymas (2022 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 1138, 1726 ir 1855) 115 straipsnis papildomas 25 dalimi, kuri išdėstoma taip:

„25 dalis. Išlaidos, išskyrus palūkanas, suprantamos kaip:

- 1) maržos, komisiniai arba mokesčiai, susiję su susitarimo, pagal kurį teikiama piniginė išmoka, arba susitarimo, susijusio su tokios naudos teikimu, rengimu, tokių susitarimų tvarkymu ar kitomis tokio pobūdžio išlaidomis,
- 2) mokesčiai, susiję su suteiktos piniginės išmokos grąžinimo datos atidėjimu, pavėluotu grąžinimu ar kitomis tokio pobūdžio išlaidomis,
- 3) papildomų paslaugų išlaidos, ypač draudimo išlaidos, išlaidos, susijusios su piniginės išmokos grąžinimo garantijos nustatymu, informacijos, susijusios su piniginės išmokos teikimu, gavimu, kai šios išlaidos yra būtinos 1 punkte nurodytiems susitarimams sudaryti,
- 4) asmens, atstovaujančio pinigines išmokas teikiančiam asmeniui sudarant 1 punkte nurodytas sutartis arba per kurį paslaugų teikėjas yra sudaręs ar pateikęs tokias sutartis, atlyginimas, kurį tiesiogiai moka asmuo, kuriam buvo suteikta paslauga

– išskyrus notarinius ir viešosios teisės mokesčius, kuriuos 1 punkte nurodytų sutarčių atveju šalys privalo sumokėti už šių sutarčių sudarymą.“

4 straipsnis. 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatyme (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 2324) daromi šie pakeitimai:

1) 48k straipsnio 2 dalis išdėstoma taip:

„2) Paskolų įstaigų filialams atitinkamai taikomos nuostatos, numatytos 1–7, 9–11 straipsniuose, 40a straipsnio 1 dalyje, 49–70 straipsniuose, 73–78b, 80–95, 101–112, 112c, 112d, 124, 124a straipsniuose, 133 straipsnio 3 dalyje, 137, 138 straipsniuose, 139 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, 141 straipsnyje ir 171 straipsnio 4–7 punktuose.“;

2) Po 78a straipsnio įterpiamas 78b straipsnis, kurie išdėstomas taip:

„78b straipsnis. Civilinio kodekso 720²–720⁵ straipsnių nuostatos netaikomos banko paskolos sutarčiai ir piniginei paskolai.“

³)Minėto įstatymo konsoliduoto teksto pakeitimai buvo paskelbti 2021 m. Įstatymų leidinyje 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 ir 2459; 2022 m., 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140 ir 2180 punktai.

3) 105 straipsnio 4 dalies 5 punkte taškas pakeičiamas kabliataškiu ir papildomas šiuo 6 punktu:

„6) nacionalinės mokėjimo įstaigos, mažos mokėjimo įstaigos, nacionalinės elektroninių pinigų įstaigos, ES mokėjimo įstaigos arba ES elektroninių pinigų įstaigos, kaip tai suprantama pagal 2011 m. rugpjūčio 19 d. Mokėjimo paslaugų įstatymą, pagal kurį teikiama šio įstatymo 74 straipsnio 3 dalyje nurodyta mokėjimo paskola, t. y. informacija, laikoma banko paslaptimi, tiek, kiek būtina siekiant įvertinti 2011 m. gegužės 12 d. Vartotojų paskolų įstatymo 9 straipsnyje nurodytą vartotojo kreditingumą“.

5 straipsnis. 2006 m. liepos 21 d. finansų rinkos priežiūros įstatymas (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 660, 872, 1692 ir 2185) iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 dalies 12 punkte taškas pakeičiamas kabliataškiu ir papildomas šiuo 13 punktu:

„13) paskolų įstaigų priežiūra pagal 2011 m. gegužės 12 d. vartojimo paskolų įstatymo (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 246 ir 2339) nuostatas.“;

2) 6b straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje žodžiai „arba 2011 m. rugpjūčio 19 d. mokėjimo paslaugų įstatymo 150 ir 151 straipsniai“ pakeičiami žodžiais „2011 m. rugpjūčio 19 d. mokėjimo paslaugų įstatymo 150 ir 151 straipsniai arba 2011 m. gegužės 12 d. Vartotojų paskolų įstatymo 59h ir 59i straipsniai“.

6 straipsnis. 2009 m. lapkričio 5 d. kooperatinių santaupų ir kredito unijų įstatymo (2022 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 924, 1358, 1488 ir 1933) 36 straipsnio 1a ir 2 dalys išdėstomos taip:

„1a. 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymo 75c straipsnio 1–5 dalių ir 78b straipsnio nuostatos atitinkamai taikomos kooperatinių santaupų ir kredito unijų sudarytoms paskolų sutartims.

2. 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymo 69, 70, 74–78 ir 78b straipsnių nuostatos atitinkamai taikomos kooperatinių santaupų ir kredito unijų sudarytoms paskolos sutartims.“

7 straipsnis. 2011 m. gegužės 12 d. vartotojų paskolų įstatymas (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 246) iš dalies keičiamas taip:

1) 5 straipsnyje:

a) 2a dalies c punkte taškas pakeičiamas kabliataškiu ir pridedamas d punktas, kuris išdėstomas taip:

„d) nacionalinė mokėjimo įstaiga, maža mokėjimo įstaiga, nacionalinė elektroninių pinigų įstaiga, ES mokėjimo įstaiga arba ES elektroninių pinigų įstaiga, kaip apibrėžta 2011 m. rugpjūčio 19 d. Mokėjimo paslaugų akte (2021 m. Įstatymų leidinys, 1907, 1814 ir 2140 punktai ir 2022 m., 1488) tiek, kiek ji suteikia mokėjimo paskolą, kaip nurodyta to įstatymo 74 straipsnio 3 dalyje;“;

b) po 3 punkto įterpiamas šis 3a punktas:

„3a) susijusi šalis – susijusi šalis, kaip apibrėžta 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1126/2008, priimančiame tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL ES L 320, 2008 11 29, p. 1, su pakeitimais⁴⁾);“;

⁴ Šio reglamento pakeitimai paskelbti OL ES L 338, 2008 12 17, p. 10, 17, 21 ir 25, OL ES L 339, 2008 12 18, p. 3, OL ES L 17, 2009 1 22, p. 23, OL ES L 21, 2009 1 24, p. 10 ir 16, OL ES L 80, 2009 3 26, p. 5, OL ES L 139, 2009 6 5, p. 5, 6, OL ES L 149, 2009 6 12, p. 6 ir 22, OL ES L 191, 2009 7 23, p. 5, OL ES L 239, 2009 9 10, p. 48, OL ES L 244, 2009 9 16, p. 6, OL ES L 311, 2009 11 26, p. 6, OL ES L 312, 2009 11 27, p. 8, OL ES L 314, 2009 12 1, p. 15, p. 21 ir p. 43, OL ES L 347, 2009 12 12, p. 23, OL ES L 77, 2010 3 24, p. 33 ir 42, OL ES L 157, 2010 6 24, p. 3, OL ES L 166, 2010 7 1, p. 6, OL ES L 186, 2010 7 20, p. 1 ir 10, OL ES L 193, 2010 7 24, p. 1, OL ES L 46, 2011 2 19, p. 1, OL ES L 305, 2011 11 23, p. 1, 16, OL ES L 146, 2012 6 6, p. 1, OL ES L 360, 2012 12 29, p. 1, 78 ir 145, OL ES L 61, 2013 3 5, p. 6, OL ES L 90, 2013 3 28, p. 78, OL ES L 95, 2013 4 5, p. 9, OL ES L 312, 2013 11 21, p. 1, OL ES L 346, 2013 12 20, p. 38 ir 42, OL ES L 175, 2013 3 14, p. 14, 97, OL ES L 336, 2015 12 23, p. 49, OL ES L 257, 2016 9 23, p. 1, OL ES L 295, 2016 10 29, p. 19, OL ES L 323, 2016 11 29, p. 1, OL ES L 291, 2017 11 9, p. 1, OL ES L 63, 72, 84 ir 89, OL ES L 34, 2018 2 8, p. 1, OL ES L 55, 2018 2 27, p. 21, OL ES L 72, 2018 2 15, p. 15, 2018 3 3, p. 13, OL ES L 82, 2018 3 26, p. 3, OL ES L 87, 2018 4 3, p. 3, OL ES L 265, 2018 10 24, p. 3, OL ES L 39, 2019 2 11, p. 1, OL ES L 72, 2019 3 14, p. 6, OL ES L 73, 2019 3 15, p. 93, OL ES L 316, 2019 12 6, p. 10, OL ES L 318, 2019 12 10, p. 74, OL ES L 12, 2020 1 16, p. 5, OL ES L 127, 2020 4 22, p. 13, OL ES L 331, 2020 10 12, p. 20, OL ES L 425, 2020 12 16, p. 10, OL ES L 11, 2021 1 14, p. 7, OL ES L 234, 2021 7 2, p. 90, ir OL ES L 305, 2021 8 31, p. 17.

2) Po 9 straipsnio įterpiamas 9a straipsnis ir išdėstomas taip:

„9a straipsnis. 1. Paskolos įstaiga nustato, kad vartojimo paskolos suteikimas priklauso nuo teigiamo paskolos gavėjo kreditingumo įvertinimo.

2. Kreditingumo vertinimas atliekamas remiantis patikimų teikėjų, renkančių ir apdorojančių tokiam vertinimui reikalingus duomenis, pateiktų duomenų analize, visų pirma:

- 1) 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymo 105 straipsnio 4 dalyje nurodytos įstaigos arba
- 2) verslo informacijos biurai, nurodyti 2010 m. balandžio 9 d. įstatyme dėl dalijimosi verslo informacija ir ekonominių duomenų mainų.

3. Jei 2 dalyje nurodytų duomenų analizė neleidžia įvertinti kreditingumo, o paskolos įstaiga neturi jokių kitų patikimų duomenų, kuriais remiantis būtų galima atlikti šį vertinimą, tam vertinimui atlikti iš vartotojo surenkama vartotojo pajamų ir nuolatinių namų ūkio išlaidų ataskaita kartu su vartotojo pajamas patvirtinančiais dokumentais. Deklaracija kartu su pirmame sakinyje nurodytais dokumentais iš vartotojo surenkama bet kuriuo atveju, kai bendra paskolos suma dvigubai viršija minimalų darbo užmokestį, nustatytą pagal 2002 m. spalio 10 d. įstatymą dėl minimalaus darbo užmokesčio (2020 m. įstatymų leidinys, 2207 pozicija).

4. Vartotojo pareiškimas, gautas pagal 3 dalį, pridedamas prie vartojimo paskolos sutarties. Paskolos įstaigos gautus duomenis, kurie sudaro vartotojo kreditingumo vertinimo pagrindą, paskolos įstaiga saugo trejus metus nuo teisinių santykių, pagrindžiančių jų įsigijimą, nutraukimo dienos. Pareiga įrodyti, kad paskolos įstaiga įvertino kreditingumą pagal 2 dalies reikalavimus, tenka paskolos įstaigai arba jos teisių perėmėjams.

5. Kai paskolos įstaiga suteikė vartojimo paskolą pažeisdama 1 ir 2 dalių nuostatas arba kai iš vartotojo pareiškimo ir paskolos įstaigos gautos informacijos matyti, kad vartojimo paskolos sutarties sudarymo dieną vartotojas daugiau kaip 6 mėnesius buvo išskolinęs dėl kito piniginio įsipareigojimo ir kad vartojimo paskola nebuvo panaudota šiems įsiskolinimams grąžinti, tada:

- 1) pretenzijų pardavimas pagal susitarimą perdavimo ar kitu būdu yra negaliojantis;
- 2) reikalavimas grąžinti paskolą gali būti patenkintas tik po to, kai visiškai grąžinamas įsiskolinimas pagal ankstesnę prievolę, ji baigia galioti arba teismas galutinai nustato, kad tokia prievolė neegzistuoja, nedraudžiant siekti reikalavimo ir jo išieškojimo vykdymo sustabdant senaties terminą, delspinigių arba su nepalūkaninių nesusijusių paskolos išlaidų, taip pat kitų su reikalavimu susijusių mokesčių negalima pridėti už laikotarpį, per kurį reikalavimas negali būti perleistas ar išieškotas.

6. 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas aplinkybes teismas nagrinėja po to, kai vartotojas pareiškia savo teiginį.

7. 3 ir 5 dalių nuostatos netaikomos, jei sutartyje nustatyta bendra ne palūkanų paskolos išlaidų ir palūkanų suma yra mažesnė nei pusė didžiausios nepalūkaninių paskolos išlaidų sumos, nurodytos 36a straipsnio 1 dalyje, ir didžiausių palūkanų sumos, nurodytų 1964 m. balandžio 23 d. įstatymo – Civilinio kodekso 359 straipsnio 2¹ dalyje.

8. Paskolos įstaiga, suteikusi vartojimo paskolą, nedelsdama pateikia informaciją apie tai 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymo 105 straipsnio 4 dalyje nurodytoms įstaigoms. Informacija apie paskolas perduodama įstaigoms arba verslo informacijos biurui, nurodytam 2010 m. balandžio 9 d. įstatyme dėl ekonominės informacijos teikimo ir keitimosi ekonominiais duomenimis. Už informacijos teikimą mokesčiai nerenkami.“;

3) 30 straipsnio 1 dalyje po 10 punkto įterpiamas šis 10a punktas ir išdėstomas taip:

„10a) mokėjimo banko sąskaitos numeris paskolai grąžinti, kai sutartyje numatyta, kad vartotojas pats moka įmokas;“;

4) 36a straipsnyje:

a) 1 dalis išdėstoma taip:

„1) Didžiausios nepalūkaninės paskolos išlaidos paskoloms, kurių grąžinimo laikotarpis yra ne trumpesnis kaip 30 dienų, apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$MPKK = (K \times 10 \%) + (K \times n/R \times 10 \%),$$

kai atskiri simboliai suprantami kaip:

MPKK – maksimali su palūkanomis nesusijusių išlaidų suma,

K – bendra paskolos suma,

n – grąžinimo laikotarpis dienomis,

R – dienų skaičius per metus.“;

- b) po 1 dalies įterpiama ši 1a dalis ir išdėstoma taip:

„1a. Didžiausios su palūkanomis nesusijusios paskolos išlaidos paskoloms, kurių grąžinimo laikotarpis trumpesnis nei 30 dienų, apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$MPKK = K \times 5 \%,$$

kai atskiri simboliai suprantami kaip:

MPKK – maksimali su palūkanomis nesusijusių išlaidų suma,

K – bendra paskolos suma.’,

- c) 2 ir 3 dalys išdėstomos taip:

„2) Su paskola nesusijusios išlaidos negali viršyti 45 % visos paskolos sumos.

3. Paskolos nepalūkaninės išlaidos, susijusios su vartojimo paskolos sutartimi, neturi būti taikomos tai daliai, kuri viršija didžiausią su palūkanomis nesusijusių paskolos išlaidų sumą, apskaičiuotą 1–2 dalyje nurodytu būdu.“;

- d) įterpiama ši 4 dalis:

„4) Civilinio kodekso 720²–720⁵ straipsnių nuostatos netaikomos piniginės paskolos sutarčiai, kurią paskolos įstaiga suteikė remdamasi šio įstatymo nuostatomis.“;

- 5) 36c straipsnio įvadas į sąrašą pakeičiamas ir išdėstomas taip:

„Kai kreditorius arba su juo susijęs subjektas suteikė papildomų paskolų vartotojui, kuris per 120 dienų nuo pirmosios paskolos išmokėjimo dienos iki galo negrąžino paskolos:“;

- 6) 59a straipsnis iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta toliau.

- a) 1 ir 2 dalys išdėstomos taip:

„1) Paskolos įstaiga gali veikti tik kaip akcinė bendrovė arba ribotos atsakomybės bendrovė, kurioje įsteigta stebėtojų taryba.

2. Paskolos įstaigos minimalus akcinis kapitalas yra 1 000 000 PLN.“,

- b) 4 dalis išdėstoma taip:

„4) Tik asmuo, kuris nebuvo teisiškai pripažintas kaltu dėl dokumentų patikimumo, turto, verslo prekybos, prekybos pinigais ir vertybiniais popieriais ar mokestinio nusikaltimo, gali būti paskolos įstaigos valdybos, stebėtojų tarybos ar įgaliotojo asmens narys.“,

- c) 5 dalies 1 punkte žodžiai „valdybos tarybos nariai, stebėtojų tarybos ir audito komiteto nariai“ pakeičiami žodžiais „valdybos tarybos ir stebėtojų tarybos nariai“;

- 7) 59ac straipsnyje 3 dalis išdėstoma taip:

„3) Prie 1 dalyje nurodyto prašymo pridedama nacionalinio nuosprendžių registro pažyma, kuria patvirtinama, kad nėra užregistruota jokios informacijos apie paskolos įstaigos valdybos nario, stebėtojų tarybos nario ar įgaliotojo asmens teistumą už 59a straipsnio 4 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, ir dokumentai, įrodantys, kad subjektas, prašantis įtraukti į paskolų įstaigų registrą, atitinka 59a straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sąlygas.“;

- 8) 59ae straipsnio 2 dalies d punkte taškas pakeičiamas kabliataškiu, o 3 punktas išdėstomas taip:

„3) pastaba dėl išbraukimo iš registro.“;

- 9) 59ag straipsnyje 2 dalis išdėstoma taip:

„2) Lenkijos finansų priežiūros institucija nedelsdama išbraukia iš paskolų įstaigų registro įrašą apie subjektą, kuris nebeatitinka 59a straipsnyje nurodytų sąlygų arba kuris buvo išbrauktas iš nacionalinio teismų registro verslininkų registro.“;

- 10) po 59c straipsnio pridedami šie 59ca–59cc straipsniai:

„59ca straipsnis. 1. Lėšos, kurias kredito įstaigos skiria vartojimo paskolai teikti, neturi būti gaunamos iš kitų fizinių asmenų, juridinių asmenų ar juridinio asmens statuso neturinčių organizacinių vienetų lėšų rinkimo veiklos, įskaitant obligacijų ar kitų skolos priemonių ir nedokumentuotų lėšų šaltinių suteikimą.

2. Paskolos įstaigų vartojimo paskolai teikti skirtos lėšos gali būti gautos iš banko paskolos arba susijusių subjektų paskolų, jei tokias paskolas teikiantys susiję subjektai nesukaupia gryųjų pinigų 1 dalyje nurodytu būdu.

59cb straipsnis. 1. Paskolų įstaiga už vartojimo paskolas, suteiktas jos darbuotojų, paskolų tarpininkų, per kuriuos ji teikia vartojimo paskolas, arba kitų įmonių, vykdančių su vartojimo paskolų teikimu jos vardu susijusią veiklą, veiksmais ar neveikimu atsako paskolos gavėjams už savo veiksmus, įskaitant veiksmus, susijusius su reikalavimu, kad paskolos gavėjas sumokėtų didesnes nei maksimali suma palūkanų ar su palūkanomis nesusijusias paskolas išlaidas, arba sudarydama susitarimą, kuriuo paskolos gavėjas įpareigojamas tai daryti paskolos įstaigos atžvilgiu.

2. 1 dalyje nurodyta atsakomybė negali būti panaikinta arba apribota.

59cc straipsnis. Pareiga įrodyti, kad kredito įstaiga tinkamai įvykdė teisės aktuose nustatytus savo įsipareigojimus vartotojams, tenka tai įstaigai.“;

11) 59d straipsnyje:

a) 1 dalis išdėstoma taip:

„1) Europos Sąjungai priklausančioje šalyje, kuri nėra Lenkijos Respublika, Šveicarijos Konfederacija arba Europos laisvosios prekybos susitarimo (ELPA) valstybė narė – Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis, įsteigtas juridinis subjektas, laikydamasis šiame Įstatyme nustatytų taisyklių, gali vykdyti vartojimo paskolų teikimo veiklą Lenkijos Respublikos teritorijoje, jei jis atitinka 59a straipsnio 2–4 dalyse nurodytas sąlygas.“

b) po 1 dalies pridedamos 1a ir 1b dalys ir jos išdėstomos taip:

„1a. 1 dalyje nurodytas subjektas praneša Lenkijos finansų priežiūros institucijai apie ketinimą vykdyti vartojimo paskolų teikimo veiklą Lenkijos Respublikos teritorijoje ne vėliau kaip prieš du mėnesius iki šios veiklos pradžios.

1b. 1b 2 dalyje nurodytame pranešime 1 dalyje nurodytas subjektas, atsižvelgdamas į 1 dalį, nurodo kompetentingas valstybės priežiūros institucijas, paskirtas prižiūrėti šį subjektą vartojimo paskolų teikimo verslo atžvilgiu, arba informuoja, kad 1 dalyje nurodytos valstybės teisės aktuose nenumatytas tokių institucijų paskyrimas.“;

12) 59de straipsnyje 2 dalis išdėstoma taip:

„2) Lenkijos finansų priežiūros institucija nedelsdama iš registro išbraukia įrašą apie subjektą, kuris nebeatitinka 59da straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų arba kuris buvo išbrauktas iš nacionalinio teismų registro verslininkų registro arba iš centrinio registro ir ekonominės veiklos informacijos.“;

13) po 5aa skyriaus įterpiamas šis 5ab skyrius ir išdėstomas taip:

„5ab skyrius

Paskolų įstaigų veiklos priežiūra

59df straipsnis. 1. Paskolų įstaigų veiklą, susijusią su vartojimo paskolų teikimu, prižiūri Lenkijos finansų priežiūros institucija.

2. Paskolų įstaigų veiklos priežiūros tikslas – kontroliuoti ir užtikrinti, kad ši veikla atitiktų šį Įstatymą.

59dg straipsnis. 1. Paskolų įstaiga teikia Lenkijos finansų priežiūros institucijai ketvirčio ir metines vartojimo paskolų veiklos ataskaitas, įskaitant informaciją apie:

- 1) suteiktas vartojimo paskolas, įskaitant jų skaičių, atsižvelgiant į 36b straipsnyje nurodytą paskolų skaičių, vertę, laiką, valiutos struktūrą ir grąžinimo terminus;
- 2) sudarytas vartojimo paskolos sutartis, įskaitant jų skaičių, rūšis ir statusą;
- 3) klientų, kuriems buvo suteikta vartojimo paskola, skaičių, atsižvelgiant į 36b straipsnyje nurodytą klientų, kuriems buvo suteikta paskola, skaičių;
- 4) visas pajamas, gautas suteikus vartojimo paskolas, įskaitant atskirai gautas pajamas, susijusias su nepalūkaninėmis paskolų išlaidomis;
- 5) balansą, kuriame nurodomi vartojimo paskolų veiklos finansavimo šaltiniai;
- 6) 59a straipsnio 4 dalyje nurodytus asmenis kartu su informacija apie jų atitiktį šioje nuostatoje nustatytiems reikalavimams.

2. 1 dalyje nurodytos ataskaitos Lenkijos finansų priežiūros institucijai teikiamos elektronine forma tik naudojantis Lenkijos finansų priežiūros institucijos pateiktomis ataskaitų teikimo formomis ir ryšių kanalais.

3. Finansų įstaigų ministras reglamentu nustato išsamią 1 dalyje nurodytos informacijos pateikimo apimtį ir terminus bei ataskaitų teikimo šablonus, siekdamas užtikrinti, kad Lenkijos finansų priežiūros institucija turėtų prieigą prie duomenų, būtinų veiksmingai paskolų įstaigų veiklos priežiūrai.

59dh straipsnis. 1. Vykdydama priežiūrą, Lenkijos finansų priežiūros institucija gali:

- 1) reikalauti, kad paskolos įstaiga pateiktų arba periodiškai teiktų 59df straipsnio 2 dalyje nurodytam tikslui reikalingą informaciją, dokumentus arba duomenis, išskyrus 59dg straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją;
- 2) teikti rekomendacijas kredito įstaigai siekiant užtikrinti, kad su vartojimo paskolų teikimu susijusios operacijos atitiktų šį Įstatymą.

2. Priemonės, taikomos vykdant priežiūrą, nepažeidžia paskolų įstaigų pagal šį Įstatymą sudarytų susitarimų.

59di straipsnis. 1. Jeigu nustatoma, kad paskolos įstaiga nevykdo 59dg straipsnio 1 dalyje arba 59dh straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos informacijos teikimo prievolės nuostatos arba ją vykdo neteisingai, arba per nustatytą laikotarpį neįvykdė 59dh straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų rekomendacijų, ir jeigu nustatoma, kad paskolos įstaigos veikla, įskaitant veiklą, kai dalyvauja paskolos tarpininkas, vykdoma pažeidžiant šį Įstatymą arba pažeidžiant Įstatyme nustatytas sąlygas, Lenkijos finansų priežiūros institucija gali:

- 1) skirti finansinę administracinę baudą iki 150 000 PLN paskolos įstaigos valdybos nariui, tiesiogiai atsakingam už nustatytus pažeidimus;
- 2) skirti paskolos įstaigai administracinę nuobaudą iki 15 000 000 PLN;
- 3) kreiptis į paskolos įstaigos kompetentingą organą, kad būtų atleistas 1 punkte nurodytas valdybos narys;
- 4) sustabdyti 1 punkte nurodyto valdybos nario pareigas, kol bus priimtas sprendimas dėl 3 punkte nurodyto prašymo. Sustabdymas apima draudimą priimti sprendimus dėl to subjekto nuosavybės teisių ir pareigų;
- 5) išbraukti paskolos įstaigą iš paskolų įstaigų registro ir, jei ji tuo pačiu metu įtraukta į paskolų tarpininkų registrą, taip pat iš to registro.

2. 1 dalyje nurodytos nuobaudos taikomos administraciniu sprendimu.

3. Administraciniai sprendimai 1 straipsnio 3–5 dalyse nurodytais pagrindais vykdomi nedelsiant.

4. 1 dalies 1 punkte nurodyta finansinė administracinė nuobauda taip pat gali būti skiriama pasibaigus atitinkamo valdybos nario pareigoms, jei pažeidimas padarytas vykdant šias pareigas.

5. 1 straipsnio 2 dalyje nurodyta finansinė administracinė nuobauda taip pat gali būti skiriama, kai subjektas išbraukiamas iš paskolų įstaigų registro.

6. 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytoms administracinėms finansinėms nuobaudoms taikomos 1960 m. birželio 14 d. administracinio proceso kodekso IVa skirsnio nuostatos (2022 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 2000 ir 2185).

7. Lenkijos finansų priežiūros institucija paskelbia informaciją apie 1 dalyje nurodytų nuobaudų taikymą, nebent tokios informacijos atskleidimas neproporcingai pakenktų atitinkamų šalių teisiniams interesams. Asmens, kuriam skiriama 1 straipsnio 1 arba 4 dalyje nurodyta bauda, vardas ir pavardė paskelbiami viešai, kai sprendimas šiuo klausimu yra galutinis.

8. 7 dalyje nurodyta informacija Lenkijos finansų priežiūros institucijos interneto svetainėje pasiekama 5 metus nuo tos dienos, kai ji buvo paskelbta, o asmens, kuriam paskirta sankcija, vardas ir pavardė šioje svetainėje skelbiama vienerius metus.

59dj straipsnis. 1. Informacija, gauta arba surinkta vykdant priežiūrą, kurios suteikimas, atskleidimas ar patvirtinimas galėtų pakenkti su ta informacija tiesiogiai ar netiesiogiai susijusių subjektų teisiškai saugomiems interesams arba apsunkinti paskolų įstaigų priežiūrą, laikoma profesine paslaptimi, saugoma pagal 2006 m. liepos 21 d. finansų rinkos priežiūros įstatymo 16 straipsnį (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 660, 872, 1488, 1692, 2185 ir 2339)

2. Pareiga saugoti 1 dalyje nurodytą paslaptį nedaro poveikio, kai reikia:

- 1) pateikti informaciją, būtiną 59df straipsnio 2 dalyje nurodytam tikslui pasiekti;
- 2) pateikti informaciją 59dk straipsnyje nurodytais atvejais;
- 3) pateikti pranešimą apie įtarimą dėl nusikalstamos veikos;
- 4) pateikti informaciją asmeniui, institucijai ar kitam subjektui pagal atskiras nuostatas.

3. Jei informacija saugoma pagal atskiras nuostatas, 1 dalyje nurodytos informacijos teikimas ir perdavimas, kurį vykdo Lenkijos finansų priežiūros institucija, turi nepažeisti tose nuostatose nustatytą apsaugos principų.

59dk straipsnis. 1. Lenkijos finansų priežiūros institucija gali teikti informaciją, gautą ar sukurtą vykdant šiame Įstatyme numatytas užduotis:

- 1) kompetentingai priežiūros institucijai 59dm straipsnyje nurodytais atvejais;
- 2) Europos Sąjungos valdžios institucijoms ir įstaigoms, kompetentingoms spręsti klausimus, susijusius su vartojimo paskolų teikimo veikla ir tokią veiklą vykdančių subjektų priežiūra.

2. 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama, jei:

- 1) pateikta informacija naudojama tik vykdyti tų institucijų užduotis, susijusias su vartojimo paskolų teikimu arba tokią veiklą vykdančių subjektų priežiūra;
- 2) užtikrinama, kad gautą informaciją galima pateikti už šių įstaigų ribų tik gavus išankstinę Lenkijos finansų priežiūros institucijos sutikimą;
- 3) tai nepažeidžia informacijos, kylančios iš atskirų nuostatų, apsaugos.

59dl straipsnis 1. Jeigu nustatoma, kad 59d straipsnio 1 dalyje nurodytas subjektas, vykdydamas vartojimo paskolų teikimo veiklą Lenkijos Respublikoje, pažeidžia šio Įstatymo nuostatas arba vykdo šią veiklą pažeisdamas Įstatyme nustatytas sąlygas, Lenkijos finansų priežiūros institucija gali:

- 1) raštu paprašyti subjekto laikytis Lenkijos teisės nuostatų ir nustatyti terminą nustatytiems pažeidimams ištaisyti;
- 2) uždrausti subjekto veiklą Lenkijos Respublikos teritorijoje teikiant vartojimo paskolas.

2. 1 dalies 2 punkte nurodyta nuobauda taikoma administraciniu sprendimu. Šis sprendimas yra nedelsiant vykdytinas. Sprendimą paskelbia Lenkijos finansų priežiūros institucija.

59dm straipsnis 1. Siekdama užtikrinti, kad 59d straipsnio 1 dalyje nurodyto subjekto veikla atitiktų šio Įstatymo nuostatas ir kad 59 dl straipsnio 1 dalyje nurodyti veiksmai būtų vykdomi šio subjekto atžvilgiu, Lenkijos finansų priežiūros institucija gali bendradarbiauti su 59d straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės kompetentingomis priežiūros institucijomis, jei tokios institucijos yra paskirtos.

2. Lenkijos finansų priežiūros institucija gali bendradarbiauti su 59d straipsnio 1 dalyje nurodytų valstybių kompetentingomis priežiūros institucijomis tiek, kiek tokios institucijos yra paskirtos, dėl paskolų įstaigų veiklos jų teritorijoje.

3. Vykdydama 1 ir 2 dalyse nurodytą bendradarbiavimą, Lenkijos finansų priežiūros institucija, gavusi prašymą arba savo iniciatyva, kompetentingoms priežiūros institucijoms gali perduoti informaciją, gautą vykdant užduotis pagal šį Įstatymą, būtiną tokio bendradarbiavimo tikslams pasiekti.

59dn straipsnis. Lenkijos finansų priežiūros institucija ir priežiūros veiklą vykdančias asmenys neatsako už žalą, atsiradusią dėl teisėto veiksmo ar neveikimo, susijusio su Lenkijos finansų priežiūros institucijos vykdoma priežiūra.

59do straipsnis. 1. Reikalaujama, kad kredito įstaigos prisidėtų prie priežiūros išlaidų ne daugiau kaip 0,5 % metinių pajamų iš paskolų operacijų iš praėjusiais finansiniais metais gautų pajamų iš paskolų operacijų, susijusių su vartojimo paskolų teikimu, sumos, bet ne mažiau kaip 5 000 EUR ekvivalentu PLN, apskaičiuotu pagal Lenkijos nacionalinio banko paskutinės darbo dienos, einančios prieš kalendorinius metus, kuriais atsirado prievolė, vidutinę Lenkijos nacionalinio banko skelbiamą euro kursą.

2. Paskolų įstaigos pateikia Lenkijos finansų priežiūros institucijai mokėjimo, skirto priežiūros išlaidoms padengti, deklaracijas. Atitinkamai taikoma 59dg straipsnio 2 dalis.

3. Ministras pirmininkas nutarimu nustato:

- 1) mokėjimo terminus, 1 dalyje nurodytą išmokų sumą ir apskaičiavimo metodą,
- 2) 1 dalyje nurodytą mokėjimų apmokėjimo būdą ir terminus,
- 3) deklaracijos, pagal kurią atliekamas mokėjimas priežiūros išlaidoms padengti, pavyzdį

– siekiant užtikrinti, kad dėl įmokų, skirtų priežiūros išlaidoms padengti, sumos smarkiai nepadidintų jas mokėti privalančių subjektų veiklos išlaidų, taip pat priežiūros veiksmingumą ir galimybę pateikti deklaraciją apie priežiūros išlaidų apmokėjimą elektroniniu dokumentu, kaip apibrėžta 2005 m. vasario 17 d. įstatymo dėl įstaigų, atliekančių viešąsias užduotis, kompiuterizavimo 3 straipsnio 2 dalyje.

59dp straipsnis. 1. Paskolos įstaiga, kuri neįvykdė 59dg straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyto įpareigojimo, Lenkijos finansų priežiūros institucijai sumoka 5 000 EUR ekvivalento PLN periodinį mokestį. Baudos sumokėjimas neatleidžia nuo 59dg straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytos prievolės.

2. 1 dalyje nurodytos sumos ekvivalentas PLN, išreikštas eurai, konvertuojamas pagal vidutinį euro keitimo kursą, kurį Lenkijos nacionalinis bankas paskelbė paskutinę metų, einančių prieš kalendorinius metus, kuriais atsirado įsipareigojimas, darbo dieną.

3. Jei Lenkijos finansų priežiūros institucija nustato, kad paskolos įstaiga neįvykdė 59dg straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytos prievolės, Lenkijos finansų priežiūros institucija paprašo įstaigos per 30 dienų sumokėti 1 dalyje nurodytą baudos mokestį ir ragina nedelsiant įvykdyti 59dg straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą prievolę, pateikdama informaciją apie 1 dalies antro sakinio turinį.

4. 1 dalyje nurodytas baudos mokestis išieškomas pagal 1966 m. birželio 17 d. administracinio vykdymo užtikrinimo įstatymą (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 479, 1301, 1692, 1967, 2127 ir 2180).

5. Jeigu dėl 59dg straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytos pareigos nesilaikymo paskolos įstaigai skiriama 59di straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta bauda, nustatant baudos dydį atsižvelgiama į 1 dalyje numatytą reikiamą sumokėti baudos mokesčio sumą.“;

14) 59j straipsnis įterpiamas po 59i straipsnio ir išdėstomas taip:

„59j straipsnis. 1. Kiekvienas asmuo, kuris, paskolos įstaigoje būdamas atsakingas už informacijos teikimą Lenkijos finansų priežiūros institucijai, pateikia faktiškai neteisingą informaciją arba kitaip klaidina šią instituciją, baudžiamas bauda iki 1 000 000 PLN arba laisvės atėmimu iki 2 metų, arba abiem būdais.

2. Jei nusikaltimas padaromas netyčia, už jį skiriama bauda iki 500 000 PLN arba laisvės atėmimas iki vienerių metų arba abi sankcijos.“

8 straipsnis. 2014 m. spalio 23 d. Atvirkštinės hipotekos paskolos įstatymo (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 158) 3 straipsnis išdėstomas taip:

„3 straipsnis. Bylose, susijusiose su atvirkštinės hipotekos paskola, nebus taikomos 1997 m. rugpjūčio 29 d. bankininkystės įstatymo 69 straipsnio 1 ir 2 dalys, 70 straipsnis, 74–75a straipsniai, 76a straipsnis, 77 straipsnis, 78 straipsnis ir 78a straipsnis bei 1964 m. balandžio 23 d. civilinio kodekso įstatymo 387¹ straipsnis (2022 m. Įstatymų leidinys, aktai Nr. 1360, 2337 ir 2339).“

9 straipsnis. 2017 m. kovo 23 d. Hipotekos paskolos ir hipotekos paskolos tarpininkų bei agentų priežiūros įstatymo (2022 m. Įstatymų leidinys, aktas Nr. 2245) 63 straipsnyje:

1) 3 dalies 2 punkto e papunktyje taškas pakeičiamas kabliataškiu, o 3 punktas išdėstomas taip:

„3) pastaba dėl išbraukimo iš paskolos tarpininkų registro.“;

2) 4 dalies 3 punkte taškas pakeičiamas kabliataškiu, o 4 punktas išdėstomas taip:

„4) pastaba dėl išbraukimo iš paskolos tarpininkų registro.“

10 straipsnis. 1. 1, 4, 6 straipsniuose ir 7 straipsnio 3–7 dalyse su pakeitimais, padarytais šiuo Įstatymu, iš dalies pakeistų aktų nuostatos sutartims, sudarytoms iki šių nuostatų įsigaliojimo dienos.

2. 2 straipsniu iš dalies pakeisto įstatymo 777 straipsnio ankstesnės formuluotės taikomos bylose dėl vykdytinumo sąlygos suteikimo notariniam aktui, kuriame skolininkas pateikė vykdytiną dokumentą ir kuris buvo parengtas iki šio įstatymo 2 straipsnio įsigaliojimo dienos.

11 straipsnis. Kredito įstaiga, užsiimanti vartojimo paskolos teikimu iki 2024 m. sausio 1 d. sumoka pirmą mokėjimą, kaip nurodyta 7 straipsniu pakeistoje šio Įstatymo 59do straipsnio 1 dalyje, per 2024 m. per terminą ir būdu, apibrėžtais nuostatose, priimtose remiantis Įstatymo 59do straipsnio 3 dalimi, iš dalies pakeista 7 straipsniu.

12 straipsnis. 1. Iki šio įstatymo 7 straipsnio 6, 7, 10 ir 11 dalių nuostatų įsigaliojimo dienos į 7 straipsniu pakeistoje šio Įstatymo 59aa straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą įtrauktos paskolos įstaigos, kurios tų nuostatų įsigaliojimo dieną neatitinka jame nustatytų reikalavimų, gali toliau veikti vartojimo paskolų teikimo srityje neatitikdamos šių reikalavimų iki 2023 m. gruodžio 31 d.

2. Ne vėliau kaip iki 2023 m. lapkričio 30 d. 1 dalyje nurodytos kredito įstaigos informuoja Lenkijos finansų priežiūros instituciją apie veiksmus, kurių jos ėmėsi siekdamos laikytis 7 straipsniu pakeistose šio Įstatymo 59a straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų reikalavimų.

3. Paskolos įstaigos, kurios nuo 2024 m. sausio 1 d. neatitinka 7 straipsniu pakeistose šio Įstatymo 59a straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų reikalavimų, tą dieną išbraukiamos iš registro, nurodyto 7 straipsniu pakeistoje 59aa straipsnio 1 dalyje.

4. 7 straipsniu pakeistoje šio Įstatymo 59aa straipsnio 1 dalyje nurodytos įtraukimo į registrą procedūros, pradėtos ir nebaigtos iki šio Įstatymo 7 straipsnio 6, 7, 10 ir 11 dalių įsigaliojimo dienos, perduodamos, jei pareiškėjas tų nuostatų įsigaliojimo dieną nesilaiko jame nustatytų reikalavimų.

13 straipsnis. Įsigaliojus šiam įstatymui neatsiranda prievolė iš anksto išpirkti išleistas obligacijas arba iš anksto grąžinti finansavimą, gautą naudojant kitas skolos priemones, jei tokie įsipareigojimai neleidžiami pagal Įstatymo, iš dalies pakeisto šio įstatymo 7 straipsniu, 59ca straipsnio 1 dalį.

14 straipsnis. Šis Įstatymas įsigalioja praėjus šešiams mėnesiams nuo jo paskelbimo, išskyrus:

- 1) 1, 2, 4, 6 straipsnį ir 7 straipsnio 1, 3–7, 10 ir 11 dalis, kurios įsigalioja praėjus 30 dienų nuo paskelbimo dienos;
- 2) 7 straipsnio 13 dalį, kuri įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.

Lenkijos Respublikos Prezidentas *A. Duda*